

Warszawa, dnia 7 listopada 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 247/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Dolhy

protokolant: Aneta Dygas

przy udziale prokuratora Katarzyny Ryniewicz- Smela

po rozpoznaniu dnia 7 listopada 2023 r.

sprawy S. O. syna W. i J., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 kk w zb. z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 9 grudnia 2021 r. sygn. akt III K 818/21

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 247/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 9 grudnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 818/21.

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		S. O.	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie przez oskarżonego w dniu 14 maja 2021 r. pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości - oskarżony jest obecnie osobą niekaraną - oskarżony dopuścił się w 2022 r. dwóch wykroczeń drogowych polegających na przekroczeniu prędkości - oskarżony uzyskuje dochody 	<p>opinia toksykologiczna k. 212-221</p> <p>informacja z KRK k. 234</p> <p>- informacja z WRD (...) k. 207</p> <p>- informacja z systemu e - (...) k. 233</p>
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
pkt. 2.1.1.	pkt. 2.1.1.	Opinia toksykologiczna została sporządzona przez biegłą posiadającą odpowiednią wiedzę merytoryczną i doświadczenie zawodowe, w sposób skrupulatny, przejrzysty, pełny i logiczny. Załączone dokumenty urzędowe w postaci informacji z KRK, WRD (...) i e – PUAP zostały sporządzone w przepisanej formie przez organy do tego uprawnione, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczone.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut sformułowany w apelacji prokuratora	
	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść,	# zasadny # częściowo zasadny

	<p>polegający na uznaniu, że oskarżony kierując pojazdem zachował szczególną ostrożność w trakcie dokonywania manewru cofania, zgodnie z dyspozycją art. 3 i art. 23 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, podczas gdy z zebranego materiału jednoznacznie wynika, że oskarżony zachował szczególną ostrożność jedynie przed podjęciem manewru cofania.</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie, ponieważ Sąd I instancji dokonał trafnej oceny materiału dowodowego, w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny sprawy i wyprowadził zasadne wnioski o braku winy oskarżonego w zakresie znamion zarzuczonego mu czynu z art. 177 § 1 k.k.</p> <p>Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym kierujący pojazdem jest obowiązany przy cofaniu ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność, a w szczególności sprawdzić, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia, upewnić się, czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda, a w razie trudności w osobistym upewnieniu się kierujący jest obowiązany zapewnić sobie pomoc innej osoby. Nie ulega również wątpliwości, iż kierujący pojazdem ciążący na nim obowiązek ma wykonywać w trakcie całego manewru cofania aż do jego zakończenia, tak jak to stwierdził Sąd Najwyższy w judykacie</p>		

powołanym w apelacji prokuratora, logicznym jest bowiem to, że przecież cały czas kieruje pojazdem mechanicznym i nie nie zwalnia go od obowiązku prawidłowej obserwacji otoczenia. Rzecz jednak w tym, że w niniejszej sprawie piesza weszła na jezdnię za pojazdem kierowanym przez oskarżonego nie tylko w miejscu niedozwolonym, ale również w takim miejscu, że trudno i logicznie wymagać od oskarżonego, że mógł się on tam pieszej spodziewać. Oskarżony stał bowiem w oczekiwaniu na otwarciu przejazdu kolejowego w sznurze aut, na jezdni, na swoim pasie ruchu, a za nim nie było żadnego innego pojazdu, dlatego po upewnieniu się, patrząc w lusterka, że nie ma za nim żadnego innego pojazdu, wykonał manewr cofania, aby umożliwić wjazd na parking świadkowi D. G.. Do kontaktu pojazdu oskarżonego z pokrzywdzoną doszło w mgnieniu oka, a oskarżony natychmiast po zorientowaniu się w sytuacji zahamował pojazd. W tych okolicznościach nie sposób zatem przyjąć, aby oskarżony nie zachował szczególnej ostrożności przy wykonywaniu manewru cofania. Inaczej należałoby ocenić zachowanie oskarżonego chociażby na parkingu czy w strefie zamieszkania, gdzie pojawienie się pieszych nie może być niczym nadzwyczajnym dla każdego kierowcy zaś w niniejszej sprawie niespodziewane pojawienie się pieszej na jezdni w miejscu niedozwolonym było zaskakujące i nie może powodować uznania, iż oskarżony naruszył obowiązki nałożone na niego przez wspomniany przepis.

Mając na uwadze powyższe, należy w pełni podzielić ocenę materiału dowodowego i ustalenia stanu

faktycznego oraz trafność jego oceny prawnej dokonane w zaskarżonym zakresie przez Sąd Rejonowy.		
Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie wskazanym w pkt. 7 tj. uniewinnienia od zarzutu popełnienia czynu z art. 177 § 1 k.k. i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wobec niezasadności zarzutu apelacyjnego wniosek nie mógł zostać uwzględniony.		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty sformułowane w apelacji obrońcy	
	Mającą wpływ na treść orzeczenia obrazą przepisów postępowania tj. - art. 5 § 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i nie rozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego nie dającej się usunąć wątpliwości co do zawartości wydychanego przez niego alkoholu w sytuacji, gdy ze świadectwa wzorcowania uznanego za wiarygodne wynikała niepewność pomiaru, co miało wpływ na treść wyroku, bowiem okoliczność ta miała decydujące znaczenie dla odpowiedzialności karnej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

oskarżonego za przestępstwo lub wykroczenie, w konsekwencji czego oskarżony został bezpodstawnie skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. zamiast za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.,

- art. 410 k.p.k. polegające na pominięciu przy dokonywaniu ustaleń faktycznych ujawnionej w toku rozprawy istotnej okoliczności faktycznej wynikającej z uznanego za wiarygodne świadectwa wzorcowania, a mianowicie niepewności pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

- art. 166 § 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a mianowicie wpływu błędu pomiarowego na rzeczywistą zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego, co miało wpływ na treść wyroku, bowiem doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. zamiast za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

W konsekwencji obrazy przepisów postępowania - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony w dniu 14 maja 2021 roku prowadząc pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdował się w stanie nietrzeźwości, podczas gdy przy uwzględnieniu istotnej w sprawie okoliczności błędu pomiaru urządzenia do pomiaru alkoholu - zasadnym było przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem

	dopuścił się wykroczenia z art. 87 § 1 k.w.
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.	
<p>Zarzuty sformułowane przez obrońcę w apelacji co do naruszenia przepisów proceduralnych były w części zasadne, ale naruszenia te nie spowodowały błędów w ustaleniach faktycznych, a po uzupełnieniu postępowania dowodowego o uzyskanie opinii toksykologicznej nie skutkowały zmianą wyroku w zaskarżonej części.</p> <p>Odnosząc się do zarzutu naruszenia treści art. 5 § 2 k.p.k. należy stwierdzić, że nie został on sformułowany w sposób prawidłowy ponieważ przepis ten dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy słusznie wątpliwości nie powziął, niemniej jednak mając na uwadze dane dotyczące niepewności pomiaru urządzenia (...)(...) wersja (...) nr fabryczny (...) (k. 4 v.) oraz wynik pomiaru alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu pozostający na granicy stanu nietrzeźwości i stanu po użyciu alkoholu tj. 0,26 mg/l jak i fakt, że oskarżony został zbadany o godz. 9:03 zaś zdarzenie i prowadzenie przez niego auta miało miejsce wcześniej bowiem ok. godz. 8:45 jak i to, że oskarżony ok. godz. 8:00 rozpoczął kierowanie autem należało w sposób jasny rozstrzygnąć kwestię jego stanu albowiem taki obowiązek ciążył na Sądzie na podstawie art. 366 §</p>	

1 k.p.k. (omyłkowo wskazanym w apelacji jako art. 166 § 1 k.p.k.) i art. 410 k.p.k.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego toksykologa. Biegła I. O. w opinii z dnia 16 sierpnia 2023 r. w sposób jednoznaczny stwierdziła, że oskarżony w dniu 14 maja 2021 r. prowadząc auto był w stanie nietrzeźwości i około godz. 8:45 zawartość alkoholu w jego organizmie wynosiła między 0,27 mg/l a 0,29 mg/l. Biegła w sposób jasny, pełny i logiczny w pisemnej opinii przedstawiła swój tok rozumowania z uwzględnieniem danych wynikających ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym biorąc pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego co do ilości, rodzaju wypitego alkoholu i czasu jego spożycia oraz czasu prowadzenia auta i momentu badania go na urzędzeniu (...) – (...) jak i dane wynikające ze świadectwa wzorcowania co do wskaźników niepewności pomiaru. Sąd uznał opinię biegłej za w pełni wiarygodną. Należy zauważyć, że w sprawie oskarżonego brak jest podstaw, aby na jego korzyść przyjąć niepewność pomiaru wynoszącą 0,01 mg/l i stan po użyciu alkoholu wynoszący 0,25 mg/l. U oskarżonego w chwili badania o godz. 9:03 zawartość alkoholu wynosiła 0,26 mg/l, niemniej należy zauważyć, że oskarżony auto prowadził wcześniej, ponieważ z domu wyjechał ok. godz. 8:00 (okoliczność ta wynika z wyjaśnień samego oskarżonego), a do cofania pojazdu na ul. (...) doszło około godz. 8:45 (o tej godzinie została zawiadomiona Policja o zdarzeniu). Biegła w opinii wykazała ponadto, że w organizmie oskarżonego dochodziło już do

<p>eliminacji alkoholu i wynik 0,26 mg/l nie był najwyższym stężeniem alkoholu w jego organizmie. Powyższe okoliczności nie pozwalają na przyjęcie wnioskowanej w apelacji kwalifikacji zachowania oskarżonego jako wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. albowiem materiał dowodowy, w tym opinia biegłej, wskazuje jednoznacznie na to, że oskarżony w chwili kierowania autem na ul. (...) był w stanie nietrzeźwości, a nie po użyciu alkoholu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, poprzez zmianę opisu czynu i kwalifikacji prawnej z art. 178a § 1 k.k. na art. 87 § 1 k.w. oraz wymierzenie oskarżonemu na podstawie tegoż artykułu kary grzywny w wysokości 1000 zł, a w związku z tym orzeczenie na podstawie art. 87 § 3 k.w. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres roku i zaliczenie na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 maja 2021 r.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutów apelacyjnych wniosek nie mógł zostać uwzględniony.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
---	--

Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.31	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 9 grudnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 818/21.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Podniesione w apelacjach zarzuty nie podały w wątpliwość słusznych ustaleń Sądu Rejonowego. Sąd Okręgowy nie stwierdził zatem podstaw do zmiany lub uchylecia zaskarżonego wyroku w żadnej z zaskarżonych części. Brak jest również podstaw do podważania rozstrzygnięcia w zakresie reakcji karnej wobec oskarżonego.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
S. O.	II.	Mając na uwadze wynik postępowania odwoławczego i nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, Sąd na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 8 i art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym.

PODPIS
SSO Justyna Dolhy

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	w zakresie uniewinnienia oskarżonego od

ustalenie, którego dotyczy apelacja	popelnienia zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 k.k.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w zakresie przypisanego oskarżonemu występkowi z art. 178a § 1 k.k.

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana